

Ҳақиқий бойлик нафсинг тўқлигидадир | Тазкия дарслари (279-дарс)

19:09 / 27.04.2024 1802

هُلِّلَا يَضَرِّ دِيغَسْ يَبَا نَع
يَلَصَّ هَلِّلَا لُوسَرَّ نَأْ هُنَع
أم «: لاق مَلَسَوِ هِيَلَعُ هَلِّلَا
غَسْ وَأَوْ رِيخَ وَهَءَاطَعُ دَحَا يَطْعُأ

عَسَمَ خُلَا هَاوَر . «رَبِّصَلَا نَم

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ҳеч кимга сабрдан кўра яхшироқ ва кенгроқ ато берилмаган», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Ушбу ривоят Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг узун ҳадисларидан олинган иқтибосдир. Мазкур ҳадисда қуйидагилар айтилади:

يَضَرُّ يَرْدُخُلَا دِي غَس يَبَا نَع
نَمَ أَسَانٌ نَا لَاقُ هُنَعُ هَلَلَا
هَلَلَا لُوسَرَا أُولَاسَ رَا صُنَّ أَلَا
مَلَسَا وَهِيَ لَعُ هَلَلَا يَلَص
هُوَ لَاسٌ مَثُ مَهَاطَعَا ف
هُوَ لَاسٌ مَثُ مَهَاطَعَا ف
هُوَ دَنَعَا مَ دِفَنَ يَتَحُ مَهَاطَعَا ف
نَمَ يَدَنَعُ نَوَكَيَا مَ « لَاقُ ف

نَمَوْ، مُكُنْ عُرْحَدَا نَلَفِ رِيخِ
نَمَوْ، هَلْ لَأُفْعِيْ فِغَتْ سَيِ
نَمَوْ، هَلْ لَأِهْنُغِيْ نَغَتْ سَيِ
أَمَوْ، هَلْ لَأُرْبَصِيْ رِبَصَاتِي
غَسْ وَأَوْرِيْ خَءَاطِعُ دَحْ أَيْ طُعْ أ
ءَسْمَخْ لَأَهْ أَوْر. «رِبَصْ لَأَنْ م

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Ансорийлардан бир қанча одамлар Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан (мол) сўрадилар. Бас, у зот уларга бердилар. Сўнгра яна сўрадилар, яна бердилар. Сўнгра яна сўрадилар, яна бердилар. Ҳатто ҳузурларидаги нарса тугади. Шунда у зот:

«Ҳузуримда нима яхшилик бўлса, сизларга бермай олиб қолмасман. Ким ифбатталаб бўлса, Аллоҳ уни ифбатли қилур. Ким беҳожатлик талаб қилса, Аллоҳ уни беҳожат қилур. Ким сабр талаб қилса, Аллоҳ уни сабрли қилур. Ҳеч кимга сабрдан кўра яхшироқ ва кенгроқ ато берилмаган», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Ушбу ҳадиси шарифда мусулмон инсон ўзига берилган ризқ қанча бўлса, ўшанга чидаб, қаноат ҳосил қилиб юриши яхши экани тарғиб қилинган. Мусулмон инсон турмушни яхши таъмин қилиш учун имкониятидаги барча ҳалол воситаларни ишга солиб, ҳаракат қилаверади. Аммо ризқ бериш Аллоҳ таолодан эканини ҳеч қачон унутмайди. Шунинг учун ўзига берилган ризқ-насибани Аллоҳ таолонинг иродасидан деб билади. Оз бўлса, норози бўлмайди, кўп бўлса, ҳовлиқиб кетмайди. Чунки Аллоҳ

таолонинг иродасига қарши чиқиш мусулмон одам учун тўғри эмас.

Мазкур ривоятларда мусулмон инсон ўзига берилган ва берилмаган ризққа нисбатан қандай муносабатда бўлиши лозимлиги ҳақида бир неча кўрсатмалар берилмоқда:

- Иффатли бўлиш

Бировнинг молидан умидвор бўлишни ор деб билиш. Ким ўзини иффатли тутишга уринса, Аллоҳ таоло уни иффатли қилиб қўйиши турган гап.

- Ўзида бировнинг сариқ чақасига ҳам эҳтиёжи йўқлигини изҳор қилиш.

Аллоҳ таоло бундай одамнинг кўзини тўқ қилиб қўйгани учун ундан ҳеч бир очкўзлик содир бўлмас экан.

- Кам бўлса ҳам, ўзига берилган ризққа сабр қилиш

Сабр Аллоҳ таоло томонидан бандага инъом этилган энг катта ва кенг ато ҳисобланади. Сабрли киши ризқнинг озига ҳам, йўқчиликка ҳам чидаб, ўзини хор қилмай, бошини тик тутиб кун кўради. Сабр неъматидан бебаҳра банда эса дунёнинг ярмига эга бўлса ҳам, очкўзлигини билдириб қўяди.

Мусулмон одам Аллоҳ таоло томонидан берилган етарли ризққа сабр қилиб, қаноатли бўлиб ўтса, дунёдаги энг катта нажотга эришган шахс бўлади.

Ҳақиқий бойлик молу дунёнинг кўплигида эмас, нафснинг тўқлигидадир.

Ушбу таълимотларни ҳар бир мусулмон яхшилаб ўрганиб, ўзига сингдириб олиши ва ҳаётига татбиқ қилиши лозим. Ана шундагина орамизда беш танга пул кўйига тушиб одам ўлдирадиганлар, ўғрилик, порахўрлик, рибохўрлик қиладиганлар, фирибгарлик, алдамчилик, ёлғончилик ва бошқа разолатларни қиладиганлар қолмайди.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.